

סגולותי

מגזין הבטאון **המשנה**

ערוך מתוך שיעורי לב ארי - ב"ב

גליון מס' 05

שבת הגדול - פרשת צו תשפ"ה

נבחר כי הסגולות נלקטו ממקורות שונים והדברים מוגשים למעיניכם הנכבדים ואין המערכת אחראית על תוכנם (טל"ח)

סגולות לחג הפסח (2)

הנהגת שררה בלילה הזה מכפרת על עוון גאווה

כתב מרן בשולחנו הטהור סימן תע"ב סעי' ב' וז"ל, ויסדר שלחנו יפה בכלים נאים כפי כוחו ויכין מקום מושבו שישב בהסבה דרך חירות ובכה"ח שם ס"ק י"ב כתב וז"ל ומצוה לנהוג שררה בליל פסח ובוזה יכופר מה שנהג שררה וגאווה כל השנה (ארחות יושר פרק י"א יפ"ל ח"ב אות ב').

קדש

תיקון לחטא אדה"ר

כתב השל"ה הקדוש במסכת פסחים פרק תורה אור (חלק מצה שמורה אות ל"ט) וז"ל, וזהו סוד ארבע כוסות שתקנו רז"ל כנגד ארבע לשונות של גאולה ולא ארבעה ענינים אחרים כי הזוגות של הכוסות הם תיקון לחטאו של אדם הראשון ... ועיקר השתיה לתיקון אדה"ר כנודע.

כפרה על ד' מיתות ב"ד

כתב הגרי"נ פלאגי זצוק"ל בספרו יפה ללב ח"ג סימן תע"ב ס"ק ב' וז"ל צריך לדחוק עצמו ולשתות לקיים מצות ד' כוסות ובוזה ניצול מדי מיתות ב"ד אם נתחייב בהן כי ד' כוסות באים לכפר על ד' מיתות ב"ד כמ"ש הרב עיון יעקב בפרק ערבי פסחים דף כ"ג ע"ג יע"ש.

לבטל מידות רעות

כתב בהגדה של פסח באר מים להמגיד מזאלאזיץ זיע"א דכוס ראשון שהוא חכמה, סגולתו לבטל בו רוח שטות. וכוס שני שהוא בינה, סגולתו לבטל בו רוח זנות. וכוס שלישי שהוא תפארת, סגולתו לבטל בו רוח חמדה רעה. וכוס רביעי שהוא מידת הדין שהיא מלכות, סגולתו לבטל בו רוח חטאה.

ורחץ

סגולה לקדש האכילה

כתבו הספרים הקדושים כי בליל פסח יצא הדיבור מהגלות ורמזו זה פה – סח ולכן עיקר המצוה היא אז בפה ולכן אמרו כל המרבה לספר ביצאת מצרים הר"י משובח ועיקר ההכנה לזה היא ע"י שמטהר ומזכך את לשונו ושב בתשובה על חטא לשון הרע וניבול פה וליצנות ושקר ואז ניטהר הפה ולכן רוחצין את הידים קודם התחלת סיפור יציאת מצרים והוא פועל דמיוני לרמז על נקיון הלשון כאמור דברית הלשון מתייחס לעשר אצבעות ידיו והתחלת סיפור יציאת מצרים הוא באכילת הכרפס.

כרפס

סגולה לנחון במלחמה

כתב בספר ארחות חיים לרבי אהרן הכהן מלוניל ז"ל בהלכות פסח אות כ"ה וז"ל, וכרפס קראוהו ז"ל כן זכר לפרך וסבלות, שיש בו אותיות פרך וס', מסבלות, וי"א לפי שהוא נוטריקון כתונת פסים על שם יוסף שהיתה סיבת ירידת אבותינו למצרים וי"א עי"ש "שהנושא כרפס במלחמה נוצח" ולה' הישועה הלילה הזה והיא שעמדה לאבותינו ולנו עכ"ל האור"ח, וכ"כ רבינו מנוח בפ"ח מהלכות חמץ ומצה הלכה ב' וז"ל, לפי שהוא עשב מורה על ניצוח מלחמה וזה

לע"נ הבחור אריה ז"ל בן דוד ושרה הי"ו

מערכת שיעורי לב ארי – שיעורים שבועיים לאור הפרשה מפי הרב אריה יוסף שליט"א

לו בסגולה וישראל ניצחו ומהר"י בסימן קצ"ג כתב יש מי שאומר שאם לא מצא כרפס יקח כרתי וירמוז בזה שיכרתו שונאינו.

יחץ

מהפך מדת הדין למדת הרחמים

כתב הגאון ר' חיים פלאגיי זצוק"ל בספרו חיים לראש פסקת יחץ אות א' בסופו וז"ל, ומה טוב ומה נעים דמצה זו היא כנגד יצחק וכמו שכתב מרן החיד"א בספרו שמחת הרגל סדר יחץ כי ע"י השבירה יעשה רושם לשבור הגבורה בזכות יצחק "להפך מדת הדין למדת הרחמים". ויתכן לרמוז בדרך סימן בשם יצחק שהוא אותיות יחץ קודם דצריך לאקדומי ברישא היחץ קודם התחלת האגדה כאמור ושם רמז כי כל ההתחלות קשות וצדיקים תחילת יסורין וסופן שלוח.

מגיד

סיבוב הקערה על ראש המסובין סגולה לברכה

כתב מרן הגר"ח פלאגיי בספרו חיים לראש ערך מגיד אות יו"ד וז"ל, כשמגיע למה נשתנה הלילה הזה מגביה הקערה אשר היא סדורה בתוכה המצות וכל הדברים ומסובב על ראש כל אחד ואחד מבני ביתו והוא בידו עד גמר הפסקא כולה ומחזירה למקומה כן נהג עט"ר הרב מר אבי ז"ל וכן נהגתי אחריו.

רבי יצחק אלאחדב זצ"ל תלמיד רבינו יהודא בן הרא"ש כתב בפירושו להגש"פ הנקרא פסח דורות (דף מ"ה) וז"ל, ומנהג ספרד להגביה הקערה בידו ואומר הא לחמא עניא ונהגו להקיף הקערה סביב ראש הקטנים עכ"ל, וע"ע שם בספר עלי הדס מה שהביא בזה מדברי ג"ע החיד"א בספרו מעגל טוב

אמירת ההגדה סגולה לבנים

נאמר בתורה (שמות י"ג, ח') והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים, וכתב רבינו האור החיים הקדוש עה"פ שם בזה"ל, עוד ירצה באמרו לאמר. להיות שנאמר והגדת לבנך תינח אם יש לו בן אם אין לו בן יהיה פטור תלמוד לומר לאמר שעכ"פ צריך להגיד אפילו בינו לבין עצמו וא"כ למה אמר לבנך. ואולי שבאמצעות היתור אני מבין כן ולא בלא היתור. "ואפשר עוד שירמוז באמרו והגדת לבנך שאם יגיד הגדה האמורה בענין ויזכהו ה' שיגיד לבנו" היוצא מדבריו מדבריו דאמירת ההגדה היא סגולה לבנים.

וראיתי בספר כסא אליהו להג"ר ישעיה אשר זעליג מרגליות זצוק"ל אות כ"ב שהביא דברי האו"ח הנ"ל וכתב בזה"ל, אחים לעצה זו תלמידי אור שבעת הימים מרן הבעש"ט זי"ע כאשר שמעתי מאמו"ר ז"ל שאמר בשם קדשם "כאן הבן שואל"י שפירושו כאן יפה כח הבן להיות שואל כענין לפני ה' ישפוך שיחו יבקש רחמים ממי שהבנים שלו השקיפה ממעון קדשך וברך בבנים כי בעת ששואלין בהלכות פסח עת רצון הוא כאב את בן ירצה ותפילה של אדם נשמעת בקול רנה וישועה והאב זוכה לבן בנו, ובכח ובעושר ובחכמה ובשנות חיים עכ"ל.

כפרת עוונות

כתב הגר"ח פלאגיי בספרו תורה וחיים מערכת ה' אות ל"ז וז"ל הרב דבש לפי (מערכת ה' אות י"ט) הביא דברי הרב עיר בנימין שהעולם קיים על אמן יהא שמיה רבא מברך שאחרי לימוד האגדה (סוטה מ"ט ע"א) והרי אין הקב"ה חפץ בקילוסן של רשעים (ויקרא רבה פרשה ט"ז אות ד') אלא שבלמוד האגדה נמחלים העוונות (כדאיתא במדרש משלי סימן י') יעו"ש, וא"כ באמירת ההגדה של פסח שעניינה קילוסו ושבתו של מקום מתכפרים העוונות.

אמירת מה נשתנה גורמת פתיחת הלב לתורה

כתב בספר הנפלא ויגד משה להג"ר משה יהודא כ"ץ הי"ד אבד"ק סערדאהעלי (בדק ק"נ ע"א) וז"ל, ראיתי בכתב יד הגאון בעל המחבר ספר שו"ת משנה שכיר שכתב שבספר כורסיא דאליהו ממקובל קדוש בירושלים הביא בשם בעלי מקובלים "דע"י שאילת מה נשתנה גורמין פתיחת הלב לתורה" וע"כ נהגתי בביתי שכל המקובצים אצלי בליל הסדר כל אחד ואחד שואל מה נשתנה ומתפלל שיהיה לו לפתיחת הלב ואחר גמר כל הנאספים גם אני בעצמי אומר מה נשתנה עכ"ל המשנה שכיר, ובהשמטות הספר ויג"מ שם (עמ' רצ"ו) כתב שכן הוא מנהג ווישניץ וגם בני הנכדים שאלו, וכן הוא מנהג גור שכל הבנים והנכדים שאלו זה אחר זה מה נשתנה.

ע"י אמירת ההגדה בקול רם מתקן פגם הברית

כתב רבינו הק' מוהר"ן מברסלב בליקוטי מוהר"ן קמא סימן כ', דע כי כל העונשים ובפרט גלות מצרים היה על פגם הברית כידוע ופגם הברית הוא פגם הדעת בבחינת "וידע אדם" והקול מעורר הדעת ולכן ע"י קול זעקה שעל ידו התגלות הדעת זכו לצאת ממצרים כמ"ש "ונצעק אל ה' אלהי אבותינו וישמע ה' את קולינו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו" ובשביל זה צריך לומר את ההגדה בקול רם כי הגאולה היתה ע"י קול בבחינת וישמע את קולנו ובשביל זה נקראת בשם "הגדה" להורות על תיקון הברית בבחינת ויגד לכם את בריתו וע"ע ליקוטי הלכות למוהר"ן הלכות פסח הלכה א' וע"ע בספר יפה ללב ח"ב סימן תע"ג ס"ק י'.

פתיחת הדלת – פתיחת כל הישועות

סגולה נפלאה לכל הישועות שאדם צריך - זיווג, פרנסה, רפואה שלימה, זרע קודש בר קיימא, הצלחה ועוד - כשמזמינים את אליהו הנביא, יש לפתוח את דלת הכניסה לבית, ולפרט את הבקשות שרוצים.

רחצה

נטילת ידים כהלכה סגולה לעשירות

כתב מרן בשלחנו הטהור בסימן קנ"ח סעי' ו', אע"פ ששיעורם ברביעית יוסיף ליטול בשפע דאמר רב חסדא אנא משאי מלא חפני מיא ויהבו לו מלא חפנאי טיבותא, וכן איתא בזה"ק בבראשית (דף פ"ז ע"ב ודף פ"ח ע"א) דנטילת ידים בהידור היא סגולה לעשירות ועיי"ש בזה"ק מעשה נפלא שאירע לאדם שהיה זהיר בנטילת ידים כהלכה והתעשר בעושר גדול והיה עוסק בתורה ונותן פרנסה לעניים כל יום עיי"ש באורך.

ע"י הדבחת הידיים בשעת נטילת ידים זוכה לאמונה

כתב רבינו הק' מוהר"ן מברסלב בליקוטי מוהר"ן סימן צ"א וז"ל, דע כי יש כמה מיני אמונה יש אמונה שהוא רק בלב וכו' והעיקר הוא שצריך להיות לאדם אמונה כ"כ עד שתתפשט בכל האברים ולכן צריך להגביה ידיו בשעת הנטילה כנגד הראש כמ"ש"כ האריז"ל כדי לקבל הקדושה שע"ז ממשיך האמונה בידיים.

מוציא מצה

א. רפואה

איתא בזה"ק פרשת תצוה (דף קפ"ג ע"ב) דהמצה נקראת מיכלתא דאסוותא היינו מאכל של רפואה ומפשט דברי הזה"ק משמע דהמצה היא רפואה רוחנית. אמנם בספרים הקדושים מבואר דהמצה היא גם רפואה גשמית וכמו שמצאתי להגר"ח פלאגי זצוק"ל בספרו חיים לראש (פסקא ב').

ועתה מצאתי בס"ד להאדמו"ר ממונקטאש זצוק"ל בספרו שער יששכר ... כי כאשר ישיג רפואה ממיכלא דאסוותא על הנפש ממילא יתרפאו עורקיו ע"י בטחונו ודביקות אמונתו להשי"ת וכנ"ל עיי"ז יגיעו גם רפואת הגוף, עכ"ד שם.

ב. משיג אור השכל

כתב הגר"ח פלאגי בספרו חיים לראש על הגש"פ (פסקא מ"ד) וז"ל, והמצה משיג אור השכל ומתבדל מן המורגשות ועיי"ז יוכלו להשיג הנבואה במתן תורה.

ג. זוכה למדת הענווה והאחדות.

כתב הגר"ח פלאגי בספרו חיים לראש על הגש"פ (פסקא טו) בשם חז"ל דעיי המצה קונה האדם מידת הענווה ולפי"ז כתב הרב דהנה עיי מידת הענווה יש אחדות וליכא מחלוקת כדאיתא (בחולין דף ז' ע"א) וכ"כ החיד"א בספרו חומת אנך בכמה דוכתי בשם הרב בן פרת יוסף לזה אתי שפיר הא לחמא עניא די סופי תיבות גימטריא אח"ד לרמוז ד"י המצה שקונה האדם מדת הענווה יזכה לאחדות עכ"ל שם.

ד. גופו ונשמתו מתקדשים.

כתב בזה"ק סדר תצא (דף רפ"ב ע"א בר"מ) דהאדם שאוכל מצה ונוזהר מחמץ גופו ונשמתו נעשים קודש והביא לשונו הגר"ח פלאגי בספרו זכירה לחיים (חלק טועמיה חיים אות ז') ולפי"ז ביאר מה שמתחילים הסדר בתיבת קדש לרמוז דבקים אלה המצוות אשר נעשה בזאת הלילה נזכה לקדושה יתירה וכיון דנטיר איהו מיצה"ר דמטמא גופו של אדם מבית ומחוץ קאמר עוד ורחץ דיזכה לרחוץ גופו מטומאת צואת עוונותיו ע"י אכילה זו מהטעם האמור עכ"ד.

ה. אכילת מצה מהפכת מידת הדין למידת הרחמים.

כתב הגר"ח פלאגי בספרו זכירה לחיים על הגש"פ פסקא א' וז"ל, נמצא דהמצה בפסח באה לסלק הדין מעלינו ולמיעאל בחולקא קדישא דקודשא בריך הוא ולזה תיכף בהכנס הרגל דבו אנו נידונין על התבואה ועלמא אתדן על דינא אנו אומרים הא לחמא עניא דעל ידי המצה זו שאנו אוכלים עתה יתהפך הדין לרחמים.

ו. נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית.

כתב הרוקח ז"ל דמי שמקיים מצות אכילת מצה כהלכתו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית ובה פירש הגר"ח פלאגי זצוק"ל את דברי הפס' שאומרים בהלל ברוכים אתה לה' עושה שמים וארץ סופי תיבות עושה' שמים' וארץ' אותיות מצה, והנה כתב רבינו יעקב בעל הטורים בסדר בראשית בפסוק ותוצא הארץ דמי שכופר ביציאת מצרים כאילו כופר במעשה בראשית לזה את"ש עושה' שמים' וארץ' סופי תיבות מצה לרמוז דמי שמקיים מצות המצה כהלכתו נחשב לו כאילו עשה שמים וארץ בשותפות עם הקב"ה.

כתב הרב בני יששכר (במאמרי חדש ניסן מאמר ח' אות י"ב) וז"ל, פוסקין מלומר גשם בחג הפסח דהנה גשם הוא פרנסה כדאיתא (בתענית ב' ע"ב) והנה אכילת מצה לחם עוני הוא סגולה לפרנסה כי מאכילת מצוה זו נמשך פרנסה לכל השנה על כן בפסח נידונין על התבואה ועל כן מצ"ה לחיים עניי בגימטריא גש"ם ועיי"ש עוד שהאריך בזה, ועי"ע במש"כ לפרש עפ"י האדמו"ר ממונקטאש זצוק"ל בספרו שער יששכר (מאמרי חדש ניסן מאמר אגדתא דפסחא אות ט"ז), ומצאתי בהגש"פ בית אברהם בפירושו פאר אהרון (עמ' י"ז) שכתב וז"ל, כל דצריך ייתי ויפסח כי עכשיו הזמן המוכשר דבפסח נידונין על התבואה (כ"ה ט"ז) ואמרו דפסח נוטריקון שמות הפרנסה פא"י סא"ל חת"ך.

ח. ע"י אכילת מצה זוכים בדין בר"ה

כתב בספר דברי יחזקאל משינאווא עה"פ 'היום אתם יוצאים בחודש האביב' דהיינו בר"ה אתם יוצאים בדימוס, בחודש האביב בזכות המצה שאוכלים בחודש ניסן בפסח. ועי"ע להגר"ח פלאג"י בספרו חיים לראש ערך נרצה אות י' שמטעם זה נהג לאכול מהמצות שנאפו לפסח בר"ה. תיקון על כל האכילות שלא בקדושה מכל שנה

מרור – סגולה לפרנסה

כתב בספר המדות למוהר"ן מברסלב זיע"א בערך ממון אות ל"ה וז"ל, כזית מרור שאוכלין בפסח מסוגל לפרנסה.

תיקון לעוון שפיכות דמים

כתב מרן הגר"ח פלאג"י זצוק"ל בספרו חיים לראש (פסקא מ"ב) וז"ל, .. פסח היה תיקון על עבודה זרה... מצה לחם עוני לבטל כח תאות עריות, ומרור גימטריא מו"ת נגד שפיכות דמים עכ"ד.

מרור סגולה למקשה לילד

כתב בספר המדות למוהר"ן מברסלב זצוק"ל ערך קישוי לילד וז"ל גם תתלה על צוארה ממרור הנשאר עכ"ל.

שולחן עורך

סגולה לתקן כל האכילות שנאכלו שלא בקדושה

כתב בספר חסד לאברהם (בחידושים על פסח ע"מ קע"ב) וז"ל, הנה ע"י אכילת מצה נעשה תיקון על כל האכילות שלא בקדושה מכל השנה וזהו שולחן עורך היינו כי ע"י אכילת מצה יזכה שהשולחן מכל השנה יהיה ערוך לפני ה' וזהו צפון ברך צפון הוא היצה"ר ואת הצפוני ארחיק מעליכם, ברך הוא הכנעה כמו ויברך הגמלים, וזהו צפון ברך שיוכל להכניע את היצה"ר בלילה וביום הזה וגם יוכל לזכות בימים אלו להלל נרצה היינו שהשבחים וההודאות מכל השנה יהיו נרצים למעלה.

מים אחרונים

סגולה לאריכות ימים ולעשירות

כתב בספר חרדים בשם המרדכי דסגולת מים אחרונים למי שזהיר בהם הוא סגולה לאריכות ימים עיי"ש.

ויש עוד להוסיף בזה מש"כ בספר קב הישר פרק י"ג ... דסגולת נטילת מים אחרונים שיזכה לעשירות.

ברך

ברכת המזון בשמחה ובכוונה סגולה לעשירות

כתב בספר החינוך מצוה ת"ל: שכל הזהיר בברהמ"ז מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימיו עכ"ל, ומרן הגר"ח פלאג"י בספרו חיים לראש ערך ברך אות ג' כתב וז"ל, וכתבו בעלי המוסר דהאומר ברהמ"ז בנעימה ובשמחה בדוק ומנוסה דמובטח לו שלא יהיה לו דוחק הפרנסה ויהיו מזונותיו בריח עכ"ל, וכתב הרב החיד"א בהגהותיו על הזוהר וז"ל, ולכוון רצונו בשמחה ולא יהיה עצב בשעת ברהמ"ז כי העצבות מצד הקליפה והשמחה היא מצד הקדושה ולכן יאכל וישתה דבר המשמחו כדי שיברך בשמחה וזו סגולה להתעשר אם יברך בשמחה ובקול רם.

המברך ברהמ"ז בכונה לא שולט בו לא שצף ולא קצף

כתב הבי"ח (בסימן קפ"ה סעיף ב) למה אין אות פ' פשוטה בברכת המזון לפי שכל מי שמברך ברהמ"ז בכונה לא שולט בו לא שצף ולא קצף ועוד כתב בספר קב הישר פ"ז מי שברך ברהמ"ז בכונה יזכה לשמוע לעתיד לבוא ברהמ"ז מדוד המלך כשיעשה הקב"ה סעודה לצדיקים.

צפון

סגולות האפיקומן

א. להשקיט הים מזעפו –

כתב בספר סגולות ישראל למהר"ם ליפשיץ זצוק"ל בהשמטות הספר עמוד קי"ט אות י"ז וז"ל להשקיט הים מזעפו קח בידך כמו כזית מצה של פסח מן האפיקומן והשלך לארבע רוחות הספינה וישקוט הים מזעפו והביא מעשה זה בדוק ומנוסה ועיין מדרש תלפיות ערך אפיקומן וכ"כ הגר"ח פלאגי בספרו רפואה וחיים מערכת פרק ח' אות ט"ז וכ"כ בספרו חיים לראש ערך צפון אות ט'.

ב. להינצל מגזלנים –

כתב הגר"ח פלאגי בספרו חיים לראש ערך צפון אות ט' וז"ל יקח מועט מהמצה של האפיקומן וישא אצלו בחיקו והוא סגולה להנצל מגזלנים ולהבריח הקליפות ממנו כי התרגום של מסה ומריבה מצותא, קיצור שלי"ה דף צו ע"א, וכ"כ הגאון ר' יצחק ניסים רחמים פלאגי בספרו יפה ללב ח"ז הובאו דבריו בארחות חיים ספינקא סימן תע"ז סעי' א'.

ג. לכבות דליקה –

כתב בספר דרך ישרה להגאון ר' ראובן בן אברהם (עמ' רפ"ז הוצאת ישיבת שובי נפשי) יכתוב פסוק זה ויתפלל משה אל ה' ותשקע האש ויכתוב על מצות האפיקומן או על ככר לחם שלם וסדר הכתיבה יהיה כך ויתפלל, יתפלל, תפלל, פלל, לל, ל, משה, שה, ה, אל, ל יקו"ק, הוה, וה, ה', ותשקע, תשקע, שקע, קע, ע', האש, אש, ש, ויזרוק הלחם לאש, והוא בדוק מכתבי האריז"ל וכ"כ מהרן הגר"ח פלאגי בספרו רפואה וחיים פרק י"א אות ג'.

ד. למי שניטל ממנו הדיבור –

כתב בספר סגולות ישראל מהר"ם ליפשיץ מערכת דיבור אות ה' וז"ל דיבור סגולה מי שנתאלם וניטל ממנו כח הדיבור, רחמנא ליצלן, קח ערבה ישנה ואפיקמן ותכתוש הדק היטב וישים במטעמים וישים בפיו כ"כ בספר ילקוט משה.

ה. סגולה לבנים –

בספר אמרי נועם להגה"ק ר' מאיר הורוויץ מדיז'קוב במאמרו לפסח אות פ"ז וז"ל או יש לרמוז מה שאומרים צדיקים אשר אפיקומן. סגולה לבנים על פי דברי המדרש אשר פרעה אמר פן ירבה ורוח הקודש משיבו כן ירבה (ועיין בזוה"ק ח"ב דף יח) ותיבות כ"ן ירבי"ה עולה אפיקומן.

ו. סגולה לרפואה –

כתב בספר מאור ושמש (ע"מ שלי"ז) וז"ל אפיקומן גימטריא רפ"א שירוד על ידי זה רפואה שלימה לכל חולי ישראל.

ז. מסוגל לפרנסה –

כתב באגדה של פסח טוב דברך להג"ר שאול בראך זצ"ל אבי"ד קאשוי באות ר"ז וז"ל, או יאמר טעם לסגולה להשאיר מן האפיקומן לכל השנה דהנה יעקב אבינו לקח ברכת יצחק מעשיו וכתוב בא אחיך במרמה ויקח ברכתך ופירש הגה"ק מהר"ם מרימאנאו דתיבת במרמ"ה בגימטריא אפיקומ"ן ויובן לפי"ז שהאפיקומן מסוגל לפרנסה שהרי יעקב קיבל ע"י זה הברכות ולכן משאירין מן האפיקומן לכל השנה שתהיה הברכה שרויה בביתנו, וגם מטעם זה מצפינים אותו כי מצפון זהב יאתה (איוב ל"ז, כ"ב), ואמרו חז"ל (ב"ב כ"ה ע"ב) הרוצה להעשיר יצפין, וממילא הוא מסוגל לפרנסה וגם מטעם זה נקרא האפיקומן צפון וכ"כ הגאון אדמו"ר ממונקטאש בספרו שער יששכר (מאמר חדש ניסן מאמר אגדתא דפסחא אות ו') דאפיקומן סגולה לפרנסה בסוד אפיקו – מן שהוא מזון ופרוסה.

ח. סגולה למעוברת שיעבור עיבורה בשלום –

כתב בספר רפאל המלאך ערך מעוברת וז"ל, סגולה למעוברת להישמר מכל רע תיקח ג' אלמוגים אדומים טובים ויפיים שלא יהיו מנוקבים וחתיכת מצה שמורה שנשארה מן האפיקומן ומעט מלח כל זה תשים בכיס של פשתן ותקשור הכיס בכתונת שלה ותישא זאת עליה כל זמן עיבורה ותלד בשלום, וכ"כ בספר גילת זהב (עמ' ק"ד אות תקל"ה).

ט. סגולה מפני עין הרע –

כתב בספר שמחת ציון (קנדה תשס"ח עמ' מ"ו) בשם הרב גמליאל בן פדאצור וז"ל כדי להגן על עצמו מעין הרע יש שישא עוגה מפסח שנקרא אפיקומן בחיקו ועיי"ש שכן נהגו יהודי מרוקו.

שיר השירים

סגולה לרפואה

כתב במחזור ויטרי שאומרים שיר השירים בפסח מכיון שהוא מדבר מגאולת מצרים, שנאמר לסוסי ברכבי פרעה וגוי וכל הענין מדבר מארבע גלויות למבין ובספר שיחות הר"ן למוהר"ן מברסלב זצוק"ל אות רמ"ג כתב וז"ל, צוה לאחד שהיה אצלו חולה בתוך ביתו שיקום קודם אור היום ויאמר שיר השירים כולו שכל הרפואות שבעולם כלולים בשיר השירים, וכן היה שתיכף היה שינוי לחולה וכן חזר לאיתנו עכ"ל, וכ"כ בספר מעם לועז על שיר השירים עמ' י' שמקובל מזקני ירושלים שקריאת שיר השירים סגולה לרפואה כשמבקשים על החולה.

סגולה לליל הסדר: לזיווג

מי שזקוק לזיווג המתעכב אצלו ורוצה ישועה אמיתית, ישתדל בין כוס לכוס בליל הסדר להדיח את ארבע הכוסות.

סגולה לפרנסה בשפע

ה'אורחות חיים' מביא בשם הספר 'יפה ללב' כי **סגולה מן המובחר היא להשאיר חתיכה קטנה מהמצה של האפיקומן בבית, ולהצניעה במקום נסתר למשך שאר ימות השנה.** והנהגה זו טובה היא לשמירה ופרנסה טובה, בנקל ובשפע.

סגולה ליראת שמיים

מי שרוצה לזכות ליראת שמיים צרופה ולתיקון העוולות שעשה במישור זה (מראות אסורים, שמיעה אסורה ועוד) - טוב יעשה אם יאכל את סימני הקערה ביום שלמחרת ליל הסדר.

סגולה לברך הבנים בליל פסח

בלילה זה בירך יצחק את יעקב כדאיתא בפרי דר"א פרק ל"ב ולכן סגולה לברך הבנים וכ"כ בספר ויגש משה (סימן ט"ו) וז"ל, מיהו בליל פסח נכון להדר לברך את הבנים כי אז נתברך יעקב אבינו והזמן מוסגל לזה, ועיין בקונטרס נחלי בינה אות קכ"א שבפסח עונים על כל הבקשות וממלאין משאלות לב כל אחד לטובה ובספר אהל שלמה (דף נ"ה) כתב שהגה"ק בעל תפארת שלמה ז"ל דרכו בקודש היה לומר קודם הסדר תפילות ובקשות שונות והיה אומר רבש"ע הושיע נא שכל החולים יתרפאו רפואה שלימה, וכל הבעלי מומים יתרפאו וכל עמך בית ישראל הצריכים פרנסה יתברכו בפרנסה ובהשפעות טובות וכל הרשעים יחזרו בתשובה שלימה וכל נשמות הצריכים תיקון יהיה להם תיקון ויהיה להם עליה וכדומה מאלו התפילות עכ"ל.

שיירי הכוס של 'שפוך חמתך' מסוגל לפרנסה

בספר הלכה של פסח (ח"ב ע"ב שכ"ב) הביא מספר הגדה שלימה שהובא שם מהגש"פ כתי"י שכל מי ששותה מכוס ששופכין ממנו לעשר מכות ומה שנשאר ממנו שותהו בתוך הסעודה מובטח לו שלא יהיו מזונותיו של אותה שנה מצומצמים אלא מרווחים בעזה"י. [הכונה למה שנותר מהכוס ששופכין ולא ממה ששפך]

הזרוע סגולה לזיווג

בספר עצה ותושיה (עמ' רכ"ג) כתב וז"ל, קבלה מפי רבי אליהו לופיאן כי משפחה המעונינת שאחד מבניה יתארס במהרה, אחד מבני המשפחה יניח בחוה"מ פסח את הזרוע שהיה מונח על השולחן לליל הסדר בתוך הכיס הימיני של החליפה של הבחור הרווק ללא ידיעתו וכאשר הרווק ילבש את חליפתו ויגלה את הזרוע בכיסו מובטח לו שעד חג הפסח הבא הוא יהיה מאורס עכ"ל, וכן שמעתי מפי ידידי הרה"ג ר' ברוך סימן טוב שליט"א ראש כולל נתיב בנימין שסגולה זו מפורסמת בשם הגר"א לופיאן זצ"ל.

זרוע סגולה לשמירה

כתב הגר"ח פלאגי זצוק"ל בספרו חיים לראש (מערכת סידור הקערה אות ג') וז"ל, ואם שכח מערב פסח לצלות הזרוע יותר טוב שיקח מעט בשר מבושלת מאשר נמצא דומה לזרוע ויסמוך על סברת האומרים דתהיה מבושלת ולא יאכלנו כיון שנהגנו שלא לאוכלו כי אם לתלות הזרוע צלי על גבי פתח הבית זכר לדם קרבן פסח שנתנו על המשקוף ועל שתי המזוזות והוא **שמירה לבית עכ"ל.**

